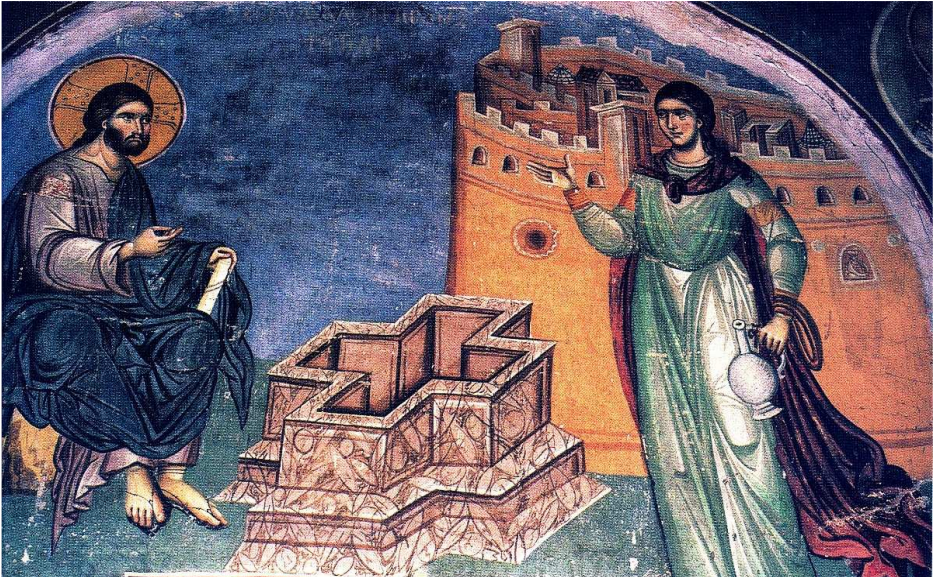

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΕ ΤΗ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΑ ΓΥΝΑΙΚΑ (απόσπ.)

Γεωργίου Π. Πατρώνου, ομότ. Καθηγητού του Τμήμ. Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!!!

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!!!

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 18 Μ Α Ϊ Ο Υ 2014

✿ «**Ἡ Τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ᾗ ὁ Χριστός μ ε σ σ ί α ν
ἑαυτὸν ὠμολόγει**».

✿ Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου,
Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΕ ΤΗ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Γεωργίου Π. Πατρώνου, ομότ. Καθηγητοῦ του Τμήμ. Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνῶν

(ἀπόσπασμα)

Μετά την προσωρινή παραμονή στην Ιουδαία και την απόφαση να επιστρέψει και πάλι στη Γαλιλαία, ο Ιησούς είχε και μια άλλη «τυχαία» αλλά πολύ σημαντική συνάντηση, κατά τη διάρκεια της πορείας Του προς βορρά, *εκείνην με τῆ Σαμαρείτιδα Ἰυναίκα*.

Ἡ σχετική ευαγγελική διήγηση για τη συνάντηση Ιησού και Σαμαρείτιδας κοντά στην πόλη Συχάρ και στην πηγή του Ιακώβ, είναι ένα κείμενο γραμμένο με πολλή χάρη και ομορφιά. Στο κείμενο επισημαίνεται και ο χρόνος συνάντησης, με τη γνωστή ιωάννεια φρασεολογία «*ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη*». Τούτο δεν αποτελεί μόνο ένα απλό χρονικό προσδιορισμό αλλά και πρόταξη της «*ώρας του Ιησού*» ως σωτηριολογικού γεγονότος και *Ἰα τῆ συλκεκρίμενη περιώτωση τῆς Σαμαρείτιδας*, αλλά και *Ἰα τὸν κόσμον ολόκληρον*.

Θ Ιησούς, ακολουθούμενος από τους μαθητές Του, φτάνει στο πηγάδι του Ιακώβ γύρω στο μεσημέρι. Εκεί κάθισε, ενώ οι μαθητές πήγαν ν' αγοράσουν τρόφιμα. Ήταν τότε «*ὥρα ὡσεὶ ἕκτη*», όταν κάποια άγνωστη γυναίκα από τη Σαμάρεια ήρθε «*ἀντλήσαι ὕδωρ*». Για τους τρίτους, ο Ιησούς εκπροσωπούσε τον παραδοσιακό ιουδαϊκό κόσμο των εκλεκτών του Θεού και η Σαμαρείτιδα τον κόσμο των αλλοεθνῶν και αλλοθρήσκων. Σ' αυτόν τον τόπο της αρχαίας συμφιλίωσης, «*τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ*», επρόκειτο να γίνει **μια νέα «συμφιλίωση ζωής»**, που εγκαινιάζει ο Ιησούς με το διάλογο της πηγῆς Ιακώβ. Πρώτος ο Ιησούς *κάνει τὸ βῆμα τῆς μετᾶλης συμφιλίωσης πρὸς τὸν κόσμον τῶν αλλοθρήσκων καὶ αμαρτωλῶν*.

Κυριακή της Σαμαρείτιδος

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ ια' 19 – 30)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγεγόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματῖσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφητῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠὔπορείτο τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὁ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ἡ συζήτηση Ἰησοῦ καὶ Σαμαρείτιδας επικεντρώνεται στο βασικό θέμα του «ζῶντος ὕδατος». Εἶναι μια *συμβολικὴ εἰκόνα* που χρησιμοποιεῖται *ἵνα ἴσῳ τοῦ Θεοῦ*. Ἡ αφορμὴ ἐρχεται ἀπὸ το νερό της πηγῆς Ἰακώβ. Οἱ ἄνθρωποι συνήθως σκέφτονται *μόνο τα παρόντα, τὴν ἐπίλυση τῶν καθημερινῶν προβλημάτων*. Ὁ Ἰησοῦς βλέπει *πέρα ἀπὸ αὐτά*. Γι' αὐτὸ ὁ συσχετισμὸς ἐδῶ τοῦ «ζῶντος ὕδατος» με *τὰ πνευματικὰ καὶ αἰώνια*, με σκοπὸ *τὴν ἀνάληψη καὶ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἐκζήτηση ἐκ μέρους τοῦ Ἱερατοῦ τοῦ Θεοῦ*.

Τὸ θέμα τῆς λύτρωσης καὶ σωτηρίας που τίθεται ἐδῶ εἶναι *κυρίως πρόβλημα χριστοκεντρικὸ*. Ὁ Ἰησοῦς *προσθεῖ τῇ συζήτησιν ὡς τὴν κατεύθυνση αὐτῆ* καὶ ἡ Σαμαρείτιδα *αντιλαμβάνεται πῶς ὁ συνομιλητῆς τῆς ἔχει κάποια οὐσιαστικὴ σχέση με τὸ θέμα αὐτό*. Θέτει *ἀλλεπάλληλα ἐρωτήματα πρὸς τὸν Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖο ἤδη θεωρεῖ «προφῆτην»*.

Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Θεκείνες τις μέρες, οι απόστολοι που είχαν διασκορπιστεί από τα Ιεροσόλυμα, μετά τον διωγμό που ακολούθησε τον λιθοβολισμό του Στεφάνου, έφτασαν ως τη Φοινίκη, την Κύπρο και την Αντιόχεια. Σε κανέναν δεν κήρυτταν για τον Χριστό παρά μόνο στους Ιουδαίους. Ανάμεσά τους ήταν και μερικοί Κύπριοι και Κυρηναίοι, που είχαν έρθει στην Αντιόχεια και κήρυτταν στους ελληνόφωνους Ιουδαίους το χαρμόσυνο μήνυμα, ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος. Η δύναμη του Κυρίου ήταν μαζί τους, και πολλοί ήταν εκείνοι που πίστεψαν και δέχτηκαν τον Ιησού για Κύριό τους. Οι ειδήσεις γι' αυτά έφτασαν και στην εκκλησία των Ιεροσολύμων· έτσι έστειλαν τον Βαρνάβα να πάει στην Αντιόχεια. Αυτός, όταν έφτασε εκεί και είδε το έργο της χάριτος του Θεού, χάρηκε, και τους συμβούλευε όλους να μένουν αφοσιωμένοι στον Κύριο με όλη τους την καρδιά. Ο Βαρνάβας ήταν άνθρωπος αγαθός και γεμάτος Άγιο Πνεύμα και πίστη. Έτσι, πολύς κόσμος προστέθηκε στους πιστούς του Κυρίου. Ύστερα ο Βαρνάβας πήγε στην Ταρσό για να αναζητήσει τον Σαύλο. Όταν τον βρήκε, τον έφερε στην Αντιόχεια. Εκεί συμμετείχαν στις συνάξεις της εκκλησίας για έναν ολόκληρο χρόνο και δίδαξαν πολύ κόσμο. Επίσης στην Αντιόχεια για πρώτη φορά ονομάστηκαν οι μαθητές του Ιησού «χριστιανοί». Εκείνες τις μέρες κατέβηκαν από τα Ιεροσόλυμα προφήτες στην Αντιόχεια. Ένας απ' αυτούς, που τον έλεγαν Άγαβο, προανάγγειλε με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος ότι θα πέσει σ' όλη την οικουμένη μεγάλη πείνα, πράγμα που έγινε όταν αυτοκράτορας ήταν ο Κλαύδιος. Οι χριστιανοί στην Αντιόχεια αποφάσισαν να στείλουν βοήθεια στους αδελφούς που κατοικούσαν στην Ιουδαία, ό,τι μπορούσε ο καθένας. Αυτό κι έκαναν: έστειλαν τη βοήθειά τους με τον Βαρνάβα και τον Σαύλο στους πρεσβυτέρους των Ιεροσολύμων. (ΕΚΛΟΓΑΙΟΝ)

Ο Ιησούς δε διστάζει ν' απαντήσει αποκαλύπτοντας τη μεσσιανική ιδιότητά Του, έστω και προς μια αμαρτωλή: «*Ἐγὼ εἰμὶ ὁ λαλῶν σοι*».

Θ Ιησούς με τη συνάντηση αυτή ανοίγει την πόρτα για τη σωτηρία όλης της Σαμάρειας και κατ' επέκταση όλων των λαών και εθνών της γης. Αποκαλύπτεται πλέον ότι «οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου». Η Σαμάρεια είναι το νέο χωράφι που περιμένει εργάτες για το θερισμό. Οι Σαμαρείτες έρχονται και παρακαλούν τον Ιησού να μείνει κοντά τους. Η προσωπική εμπειρία της Σαμαρείτιδος, ότι «οὗτός ἐστιν ὁ Μεσσίας», γίνεται τώρα μια καθολικότερη αποκαλυπτική γνώση και εμπειρία για όλους. Η σπορά του λόγου του Θεού από την Ιουδαία μετατίθεται στη Σαμάρεια και σε δύο μέρες και πάλι στη Γαλιλαία και από εκεί ὅλον κόσμον ὁ λ ο.

Κυριακή της Σαμαρείτιδος

Άλλά πέρα από όλα αυτά, εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία στη συνάντηση Ιησού και Σαμαρείτιδος είναι η προβολή μιας νέας αντίληψης περί λατρείας. Η αντιπαράθεση του «πνεύματος» προς το «ύδωρ» στο θέμα του βαπτίσματος που είχε διακηρυχθεί πριν και της «έν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» λατρείας έναντι της λατρείας του παρελθόντος «έν τῷ ὄρει» για τους Σαμαρείτες ή «έν Τεροσολύμοις» για τους Ιουδαίους, που διακηρύσσεται τώρα, επισφραγίζει κατά ένα τρόπο αμετάκλητο **τη μετάβαση** από το πνεύμα της Παλαιάς στο πνεύμα της Καινής Διαθήκης. Εισηγητής και κύριος εκφραστής του νέου πνεύματος είναι ο Ιησούς.

Βασική έννοια στην αλλαγή πνεύματος είναι η αναφορά εκ μέρους του Ιησού στη λατρεία του Θεού ως Πατρός. Ο όρος «Πατήρ» είναι λέξη κλειδί εδώ. Η λατρεία του Θεού είναι **μια πράξη κοινωνίας προσώπων, πράξη αἰσθητικής σχέσης τέκνων προς Τὸν Πατέρα.**

Θ καιρός της «έν ἀληθείᾳ» λατρείας «ἔρχεται», και μάλιστα «νῦν ἔστιν» ήδη, «ὄτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ έν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ». Τούτο σημαίνει φανέρωση της αληθινής λατρείας στη σφαίρα του Πνεύματος· αλλά και κριτήριο αληθινής βίωσής της είναι οι πνευματικές προϋποθέσεις του λατρεύοντος ανθρώπου. Υπέρβαση δηλ. του τύπου λατρείας στον εσωτερικό κόσμο του ανθρώπου και προσέγγιση της ουσίας των πραγμάτων «έν τῷ πνεύματι» εκάστου (βλ. και Φωμ. 1, 9· Ερμ. 6, 18).

Η αναγκαιότητα για «πνευματική» λατρεία ξεπηδά από την ίδια τη φύση της λατρείας, διότι «πνεῦμα ὁ Θεός», και από την ίδια λατρευτική δεοντολογία της Καινής Διαθήκης που είναι: «οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ έν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ». Ο Ιησούς επιβεβαιώνει τη Σαμαρείτιδα και δι' αυτής ὄλο τον κόσμο για την **αναγκαιότητα** αυτή· «ὁ πατήρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν».

Γεωργίου Π. Πατρώνου, απόσπ. από το βιβλίο «**Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ**», εκδ. Δόμος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΞΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τετάρτη 21 Μαΐου 2014, Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Σάββατο 24 Μαΐου 2014, Άγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΤΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. &Ι FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΕΤΟΣΕΒΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnimark.gr

Κυριακή της Σαμαρείτιδος